

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

23 MARS 1960.

PROJET DE LOI

autorisant des régularisations, augmentant et réduisant certains crédits ouverts pour l'exercice 1959 et allouant des crédits supplémentaires pour les dépenses se rapportant aux exercices 1958 et antérieurs.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. PARISIS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Les crédits supplémentaires, depuis une dizaine d'années, sont réunis en un seul feuillet. Le présent document relatif à l'exercice 1959 a été déposé sur le bureau du Sénat le 10 novembre 1959. Différents amendements ont été apportés par le Gouvernement le 15 décembre 1959 (*Doc. du Sénat* n°s 45, 84, 85). Le projet a été voté par le Sénat le 3 mars 1960 après avoir fait l'objet d'un excellent rapport de M. le Sénateur Vreven (*Doc. du Sénat* n° 105).

Les inconvénients du feuillet unique sont nombreux : le document est volumineux (plus de 300 pages), la discussion risque d'être longue et confuse, son dépôt est forcément tardif.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Dequae.

A. — Membres : MM. Barbé, De Saeger, Devillers, Eeckman, Fimmers, Herbiet, Kiebooms, Lamalle, Lavens, Parisi, Saint-Remy, Schot. — Boutet, Denis, De Sweemer, Detiège, Leburton, Merlot, Paque, Tielemans, Van Hoorick. — De Clercq, Piron.

B. — Membres : MM. Counson, Discry, Gillès de Pélichy, Lefère, Posson, Van den Daele. — Cools, Grégoire, Martel, Namèche, Van Acker (A.). — Grootjans.

Voir :

462 (1959-1960) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

23 MAART 1960.

WETSONTWERP

houdende machtiging tot regularisatiën, verhoging en vermindering van sommige voor het dienstjaar 1959 uitgetrokken kredieten, zomede toekenning van bijkredieten voor de uitgaven met betrekking tot 1958 en de vorige dienstjaren.

VERSLAG

NAMENS
DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER PARISIS.

DAMES EN HEREN,

Sedert een tiental jaren worden de bijkredieten op één enkele lijst samengebracht. Het onderhavige stuk, dat op het dienstjaar 1959 betrekking heeft, is op 10 november 1959 bij de Senaat ingediend. Op 15 december 1959 heeft de Regering verschillende amendementen daarop voorgesteld (*Stukken van de Senaat*, n°s 45, 84, 85). Op 3 maart 1960 heeft de Senaat het ontwerp goedgekeurd, nadat Senator Vreven een uitstekend verslag had uitgebracht (*Stuk van de Senaat* n° 105).

Er zijn tal van bezwaren verbonden aan het verenigen van de bijkredieten op één enkele lijst : men krijgt hierdoor een al te lijvig document (meer dan 300 bladzijden), de behandeling dreigt te veel tijd in beslag te nemen en bovendien erg verward te zijn, en ten slotte wordt het ontwerp uiteraard laat ingediend.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. — Leden : de heren Barbé, De Saeger, Devillers, Eeckman, Fimmers, Herbiet, Kiebooms, Lamalle, Lavens, Parisi, Saint-Remy, Schot. — Boutet, Denis, De Sweemer, Detiège, Leburton, Merlot, Paque, Tielemans, Van Hoorick. — De Clercq, Piron.

B. — Plaatsvervangers : de heren Counson, Discry, Gillès de Pélichy, Lefère, Posson, Van den Daele. — Cools, Grégoire, Martel, Namèche, Van Acker (A.). — Grootjans.

Zie :

462 (1959-1960) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

H. — 380.

Votre Commission s'est demandée s'il ne serait pas préférable de revenir à l'ancienne méthode c'est-à-dire au dépôt de deux feuillets successifs au cours d'un exercice budgétaire, ce dépôt s'effectuant en juin et en décembre.

Mais les inconvénients du dépôt de deux feuillets ne peuvent être davantage niés : le premier feuillet, déposé en juin, n'apporte aucune lumière sur la contexture générale du budget en cours. De plus la période de juin se prête difficilement à une discussion détaillée d'un projet financier.

L'avantage du dépôt de deux feuillets est de réduire le nombre d'avances de trésorerie consenties par délibérations du Conseil des Ministres.

Votre Commission a estimé qu'il serait sage de revenir à la pratique des feuillets multiples de crédits supplémentaires, déposés non à des dates fixes mais en raison de circonstances imprévues qui nécessitent l'octroi de ces crédits lors d'une transformation radicale de la politique d'un Département. Tel fut le cas, par exemple, de la politique de Défense nationale au cours de l'exercice 1959.

Votre rapporteur regrette que contrairement à une pratique usuelle M. le Ministre des Finances a déposé le feuillet des crédits supplémentaires sur le bureau du Sénat. Ce feuillet modifie fondamentalement la figure du budget et, à ce titre, en vertu d'une ancienne tradition, la Chambre doit en connaître en premier lieu.

Le projet de loi en discussion peut être scindé en trois parties :

1° la figure définitive de l'exercice 1959;

2° les détails multiples des régularisations, réductions de crédits et demandes de crédits supplémentaires;

3° les articles du projet de loi.

I. — Le budget de l'exercice 1959.

M. le Ministre des Finances a paraphrasé la situation finale du budget de 1959 telle qu'elle peut être connue avant que les comptes ne soient définitivement clôturés. Il ne faut pas perdre de vue en effet que les versements effectués dans le courant des trois premiers mois de 1960 sur impôts directs sont encore rattachés à l'exercice 1959.

En dépenses le budget de 1959 s'élevait initialement à 107 milliards de francs. Les crédits supplémentaires le feront passer à 112,7 milliards de francs compte tenu de 600 millions de francs pour exercices antérieurs.

La principale raison de cette augmentation de plus de 5 milliards de francs réside dans les dépenses de sécurité sociale (4,2 milliards de francs) qui se rapportent en grande partie à l'accroissement du nombre de chômeurs (900 millions de francs et au déficit de l'assurance maladie-invalidité (1 400 millions de francs); la défense nationale et l'instruction publique comportant également des majorations (226 et 350 millions de francs).

En recettes, le budget de 1959 s'élèvera à 102 milliards de francs, c'est-à-dire que les prévisions de l'Administration seront exactement remplies.

La rentrée des recettes s'est avérée meilleure qu'on ne pouvait le prévoir lors de la discussion du budget 1959. Le grand redressement s'est opéré aux mois de janvier et de février 1960. Au mois de janvier on a encaissé la deuxième tranche des versements anticipatifs (impôts sur les revenus) qui ont donné une plus-value de 700 millions de francs, par rapport aux versements du 15 juillet 1959. Ces derniers versements étaient d'ailleurs inférieurs à ceux du

Uw Commissie heeft zich afgevraagd of het niet verkieslijk ware terug te keren tot de oude methode, m.a.w. opnieuw twee opeenvolgende bijbladen tijdens éénzelfde dienstjaar in te dienen, waarvan één in juni en het andere in december.

Doch ook aan deze methode zijn nadelen verbonden : het eerste bijblad, dat in juni wordt ingediend, geeft geen uitsluitend omtrent de algemene samenhang van de begroting. Bovendien is de maand juni niet precies een geschikte periode voor de gedetailleerde bespreking van een financieel ontwerp.

Het voordeel van de indiening van twee bijbladen bestaat hierin, dat het aantal door de Ministerraad toegestane Schatkistvoorschotten afneemt.

Uw Commissie is tot de overtuiging gekomen, dat het geraden is terug te keren tot het systeem van menigvuldige bijbladen, die niet op vaste data zouden worden ingediend, wel echter naar gelang van de omstandigheden die onvoorzien aanleiding kunnen geven tot verlening van dergelijke kredieten, bij voorbeeld wanneer een Departement zijn beleid radicaal wijzigt. Zulks was o.m. het geval voor het beleid van Landsverdediging in de loop van het dienstjaar 1959.

Uw verslaggever vindt het jammer dat de Minister van Financiën, in strijd met de gebruikelijke wijze van doen, de bijkredieten bij de Senaat heeft ingediend. Deze lijst wijzigt geheel en al het uitzicht van de begroting en derhalve moest de Kamer, op grond van een lange traditie, het eerst daarover worden ingelicht.

Het onderhavige wetsontwerp kan in drie gedeelten worden gesplitst :

1° het definitieve uitzicht van de begroting voor het dienstjaar 1959;

2° de menigvuldige bijzonderheden van de regularisatiën, kredietverminderingen en aanvragen om bijkredieten;

3° de artikelen van het wetsontwerp.

I. — De begroting voor het dienstjaar 1959.

De Minister van Financiën heeft de uiteindelijke toestand van de begroting 1959 omschreven, zoals deze gekend kan zijn vóór de rekeningen definitief worden afgesloten. Er mag immers niet uit het oog worden verloren dat de bedragen aan directe belastingen, die in de loop van de eerste drie maanden van 1960 worden gestort, nog bij het dienstjaar 1959 worden gerekend.

Op het stuk van de uitgaven bedroeg de begroting aanvankelijk 107 miljard frank. Samen met de bijkredieten zal dit bedrag tot 112,7 miljard frank stijgen, waarvan 600 miljoen frank voor de vorige dienstjaren.

De hoofdreken van deze vermeerdering met meer dan 5 miljard frank is te zoeken in de uitgaven voor sociale zekerheid (4,2 miljard frank), — welke hoofdzakelijk het gevolg zijn van de toename van het aantal werklozen (900 miljoen frank) en van het deficit van de verzekering tegen ziekte en invaliditeit (1 400 miljoen frank), — voor landsverdediging (226 miljoen frank) en voor openbaar onderwijs (350 miljoen frank).

Wat nu de inkomsten betreft, zal de begroting voor 1959 102 miljard bedragen, hetgeen volledig overeenstemt met de vooruitzichten van de Administratie.

De ontvangsten zijn veel gunstiger gebleken dan bij de bespreking van de begroting voor 1959 kon worden verwacht. Het herstel is vooral duidelijk geweest in januari en februari 1960. In januari is de tweede tranche geïnd van de vooruitbetalingen voor de inkomstenbelasting, welke 700 miljoen frank meer opleverden dan de stortingen van 15 juli 1959, die trouwens beneden de stortingen van 15 juli 1958 waren gebleven. De gestorte bedragen nemen in ver-

15 juillet 1958. Les sommes versées augmentent dans une proportion plus forte que le nombre des talons. Le rendement de la taxe de transmission s'est amélioré lui aussi. Bref, l'ensemble des recettes réalisées fin février 1960, pour l'exercice 1959 s'élèvent à 94,3 milliards de francs, dépassant ainsi de 600 millions de francs les estimations de recettes à cette même date. Avec une recette supplémentaire de 280 millions de francs les estimations pour l'ensemble de l'exercice 1959 seront atteintes.

En dépenses le résultat final de l'exercice 1959 dépassera cependant les prévisions.

Pour le déterminer il faut procéder à deux opérations successives :

— une majoration due aux crédits supplémentaires qui porte le chiffre initial de 107 milliards de francs à 112,7 milliards de francs;

— une diminution de l'ordre de 2,5 milliards de francs due aux annulations probables de crédit qui ramène le chiffre de 112,7 à 110 milliards de francs.

En faisant abstraction de crédits pour exercices antérieurs, le budget de 1959 s'établira sur une base de 102 milliards de francs en recettes et 109,5 milliards de francs en dépenses, soit un déficit de 7,5 milliards de francs.

Le Ministre des Finances souligne que les imprécisions entraînant la demande de crédits supplémentaires sont l'apanage de certains départements tels que le Ministère de la Prévoyance Sociale et celui de l'Instruction Publique.

Ce dernier Département envoie souvent des états de paiement à la Trésorerie le 26 du mois. En tenant compte de la semaine de cinq jours et du week-end il peut se faire que le 26 étant un jeudi, ces états de paiement ne sont crédités par l'Office des chèques postaux que le 30 du mois et l'avis de crédit ne parvient au destinataire que le 31 ou 1er du mois suivant.

Un grand nombre d'erreurs de calcul ont été relevées et un grand nombre de crédits sur exercices clos ont été demandés particulièrement en ce qui concerne les intérimaires.

Heureusement que les services ont pu imaginer un système de « barèmes probables » pour combler les retards.

Un commissaire suggère de faire suivre des cours de comptabilité par les membres de certains services dans l'Administration.

Un autre commissaire félicite l'Administration fiscale qui a supputé avec beaucoup de précision les recettes qui seraient encaissées par la Trésorerie au cours de l'exercice 1959 et regrette que d'autres administrations qui ne sont pas du ressort du Ministère des Finances aient commis des erreurs de prévision entraînant de notables modifications du chiffre initial des crédits demandés.

Un commissaire demande l'explication du changement de politique (ou d'absence de ligne politique) qui peut être observé tant au Ministère de la Prévoyance Sociale qu'au Ministère de la Défense Nationale, tous deux responsables selon lui, des grands déplacements de crédits et des majorations opérées au sein du budget de 1959.

Le Ministre des Finances justifie ces modifications par une autre cause : la souscription d'une majoration de capital au Fonds Monétaire International à concurrence de 4 218 millions de francs.

Un commissaire loue l'effort qu'a constitué la politique du Gouvernement en 1959, notamment en raison du soutien

houding meer toe dan het aantal stroken. Ook de opbrengst van de overdrachtsbelasting is gestegen. Kortom, einde februari 1960 bedroegen de gezamenlijke ontvangsten voor het dienstjaar 1959 94,3 miljard frank, dus 600 miljoen frank meer dan de tegen die datum verwachte inkomsten. Met een bijkomend bedrag aan ontvangsten van 280 miljoen frank zullen de ramingen voor het dienstjaar 1959 in zijn geheel bereikt zijn.

Evenwel zal het uiteindelijk resultaat van het begrotingsjaar 1959 de ramingen van de uitgaven overschrijden.

Om dit eindresultaat te bepalen, moet men zijn toevlucht nemen tot twee opeenvolgende bewerkingen.

— een vermeerdering als gevolg van de bijkredieten, waardoor het aanvankelijk bedrag van 107 miljard frank op 112,7 miljard frank wordt gebracht;

— een vermindering met 2,5 miljard frank ingevolge de vermoedelijke intrekking van kredieten, wat het bedrag van 112,7 op 110 miljard frank brengt.

Afgezien van de kredieten voor vorige dienstjaren, zal de begroting voor 1959 102 miljard frank aan ontvangsten bereiken en 109,5 miljard frank aan uitgaven, d.i. een tekort van 7,5 miljard frank.

De Minister van Financiën wijst erop dat de inaccuraatheden tengevolge waarvan bijkredieten moeten worden aangevraagd, het voorrecht vormen van sommige departementen als de Ministeries van Sociale Voorzorg of van Openbaar Onderwijs.

Dit laatste Departement stuurt vaak de 26ste van de maand betalingsstaten naar de Schatkist. Indien men rekening houdt met de vijfdaagse werkweek en het weekend, kan het gebeuren dat, wanneer de 26ste op een donderdag valt, die betalingsstaten door de Dienst van de Postchecks pas worden gecrediteerd op de 30ste van de maand, en het bericht van overschrijving pas de 31ste of de 1ste van de volgende maand de geadresseerde bereikt.

Een groot aantal vergissingen in de berekeningen zijn vastgesteld, en een aanzienlijk aantal kredieten op afgesloten begrotingsjaren zijn met name voor de interimarissen aangevraagd.

Gelukkig hebben de diensten een stelsel van « waarschijnlijke weddeschalen » kunnen ontwerpen teneinde vertraging te voorkomen.

Een lid van de Commissie geeft in overweging het personeel van sommige administratieve diensten boekhoudlessen te doen volgen.

Een ander lid feliciteert de Administratie van belastingen welke de door de Schatkist in het begrotingsjaar 1959 te innen ontvangsten zeer nauwkeurig heeft becijferd, en betreurt dat andere niet onder het Departement van Financiën ressorterende administraties onnauwkeurigheden hebben begaan die tot belangrijke wijzigingen in de oorspronkelijke bedragen van de aangevraagde kredieten aanleiding hebben gegeven.

Een lid van de Commissie wenst nadere toelichting nopens de wijziging van beleid (of het gebrek aan beleid) vastgesteld in de Departementen van Sociale Voorzorg en Landsverdediging, welke naar zijn oordeel beide verantwoordelijk zijn voor de aanzienlijke kredietverschuivingen en -verhogingen in de begroting voor 1959.

De Minister van Financiën geeft voor die wijzigingen een andere oorzaak op : de inschrijving op een kapitaalsverhoging van het Internationaal Monetair Fonds ten bedrage van 4 218 miljoen frank.

Een lid van de Commissie looft het beleid van de Regering in 1959, met name op het gebied van de

des chômeurs qui a entraîné une dépense dépassant les 4 milliards de francs, suite au relèvement des allocations de chômage et à la suppression de la troisième catégorie prévue par la réglementation.

Un commissaire souligne le danger de mécomptes pour la Trésorerie que peuvent entraîner de trop grandes majorations dans les chiffres de crédits au cours d'un exercice. C'est ainsi que pour les crédits ordinaires la réduction porte sur 2 239 millions de francs et la majoration sur 6 952 millions de francs.

Les crédits d'engagement suivent la même évolution. Pour les dépenses extraordinaires la réduction est de 812 millions de francs et la majoration de 202 millions de francs.

Il demande enfin, si le déficit final de l'ordre d'environ 7,5 milliards de francs sera provoqué par des suppléments de dépenses vu la réduction dans l'utilisation des crédits.

A quoi le Ministre répond que deux causes auront un effet cumulatif : il y a aura des recettes fiscales en supplément auxquelles viendra s'ajouter une série d'annulations de crédits d'un ordre de grandeur annuel de 2 milliards de francs.

Il fait également remarquer qu'un nouveau crédit de 4 218 millions de francs a dû être inscrit au budget de 1959 pour assurer le versement par la Belgique de la tranche payable en francs belges afférente à la majoration de la quote-part de la Belgique au Fonds Monétaire International. Ce crédit figurait pour mémoire au budget du Ministère des Finances pour 1959.

II. — Régularisations, réductions et majorations de crédits.

Des questions précises ont été posées à la Commission des Finances du Sénat et leur réponse figure au rapport de M. Vreven (Doc. n° 105).

Les réponses aux questions supplémentaires, posées par un commissaire figurent en annexe au présent document.

Interrogé sur la propriété et la gestion des palais royaux, le Ministre des Finances fournit les précisions suivantes :

L'Etat est nu-propriétaire des palais royaux et la famille royale en a l'usufruit. Dès lors et conformément aux dispositions du Code civil, les frais d'entretien sont à charge de la liste civile et les frais des grosses réparations à charge du budget des Travaux Publics.

Le domaine d'Argenteuil a été acheté par l'Etat et a été mis à la disposition du Prince-Régent. Le Prince a renoncé à cet usufruit sous le Gouvernement Van Acker. Lors de l'Exposition, le Gouvernement y a logé ses hôtes. Actuellement le domaine est habité par le Roi Léopold III (depuis le 1er décembre 1959).

La fondation royale (domaine de Tervuren, forêt de Soignes, château de Ciergnon, villa à Ostende, château d'Ardenne, théâtre du Parc, etc.) sont des biens achetés par le Roi Léopold II.

Ils étaient destinés entre autres à l'embellissement de la capitale. Cette fondation est administrée sur une base paritaire (le Maréchal de la Cour et un secrétaire général). Les revenus sont destinés à couvrir les frais d'entretien des parties non rentables de la fondation.

Les crédits repris sub article 29-3 (p. 36) sont destinés à couvrir les frais du voyage du Roi aux U.S.A. La suite

werkloosheidsuitkeringen, welke een uitgave van meer dan 4 miljard frank hebben medegebracht, in verband met de verhoging van de werklozensteun en de opheffing van de in de reglementering vastgestelde derde categorie.

Een lid van de Commissie wijst op het gevaar van misrekeningen voor de Thesaurie als gevolg van een te aanzienlijke verhoging van de kredietbedragen in de loop van een begrotingsjaar. Aldus bedraagt voor de gewone kredieten de vermindering 2 239 miljoen frank en de vermeerdering 6 952 miljoen frank.

De vastleggingskredieten volgen dezelfde evolutie. Voor de buitengewone uitgaven bedraagt de vermindering 812 miljoen frank, de vermeerdering 202 miljoen frank.

Tenslotte vraagt hij of het uiteindelijke tekort van circa 7,5 miljard frank te wijten zal zijn aan bijkomende uitgaven wegens beperkingen in het gebruik van de kredieten.

De Minister antwoordt dat met twee oorzaken moet worden gerekend : er zal een hogere belastingopbrengst zijn, waarbij een reeks intrekkingen van kredieten zal komen tot een jaarlijks bedrag van 2 miljard frank.

Voorts zij erop gewezen dat op de begroting voor 1959 een nieuw krediet van 4 218 miljoen frank moest worden uitgetrokken met het oog op de storting, door ons land, van de in Belgische franken betaalbare tranche van de verhoging van de Belgische bijdrage in het Internationaal Monetair Fonds. Dit krediet was pro memoria vermeld op de begroting van het Ministerie van Financiën voor 1959.

II. — Regularisatiën, vermindering en verhoging van sommige kredieten.

In de Commissie voor Financiën van de Senaat werden preciese vragen gesteld, waarop antwoord wordt gegeven in het verslag van de heer Vreven (Stuk n° 105).

De antwoorden op bijkomende vragen van een commissielid zijn als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Ondervraagd over de eigendom en het beheer van de koninklijke paleizen, verstrekt de Minister van Financiën de volgende gegevens :

De Staat heeft de blote eigendom van de koninklijke paleizen en de koninklijke familie heeft er het vruchtgebruik van. Bijgevolg vallen de kosten van onderhoud, overeenkomstig het bepaalde in het Burgerlijk Wetboek, ten laste van de civiele lijst, en de kosten van grote herstellingswerken ten laste van de begroting van Openbare Werken.

Het domein te Argenteuil is door de Staat aangekocht en tien jaar geleden ter beschikking van de Prins-Regent gesteld. De Prins heeft onder de Regering-Van Acker van dat vruchtgebruik afgezien. Tijdens de Tentoonstelling heeft de Regering er haar gasten onderdak verleend. Thans (sinds 1 december 1959) wordt het bewoond door koning Leopold III.

De goederen van de koninklijke stichting (domein te Tervuren, Zoniënwood, kasteel te Ciergnon, villa te Oostende, château d'Ardenne, Parkschouwburg, enz.) zijn aangekocht door koning Leopold II.

Zij waren onder meer bestemd voor het verfraaien van de hoofdstad. Die stichting wordt beheerd op paritaire basis (de Hofmaarschalk en een secretaris-generaal). De opbrengsten dienen tot dekking van de kosten van onderhoud van de niet rendabele gedeelten der stichting.

De sub artikel 29-3 (blz. 36) vermelde kredieten dienen tot dekking van de kosten van de reis van de Koning naar

du Roi comportait une soixantaine de personnes. On a dû faire appel à la Sabena pour le transport, l'Etat ne disposant pas du nombre suffisant d'avions pour assurer ce transport lui-même.

III. — Discussion des articles.

Un commissaire regrette qu'un grand nombre de cavaliers budgétaires c'est-à-dire de dispositions étrangères au projet figure dans ce projet de loi.

L'article 8 modifie les époques de paiement par l'Etat de certaines annuités prises au budget de la Dette Publique en faveur de communes versées jusqu'à présent par quarts trimestriels; ces annuités se feront à l'avenir en un paiement unique.

Pourquoi cette disposition n'a-t-elle pas été rattachée en temps utile au budget de la Dette Publique ?

L'article 9 étend la garantie de l'Etat à un nouvel emprunt en faveur du Palais des Beaux-Arts. Ce point a été largement traité dans le rapport de M. le sénateur Vreven (*Doc. n° 105, p. 5*).

L'article 10 crée un fonds spécial au budget pour Ordre sous la rubrique 904-3 (titre III, chapitre premier).

Ce fonds permettra le regroupement, année par année, des sommes récupérées par l'Etat et à charge des communes pour le paiement des receveurs communaux régionaux.

Ce procédé assurera plus de clarté pour le contrôle parlementaire, déclare le Ministre. Il ne s'agit que d'une pure opération de transit pour laquelle un fonds de roulement est constitué. Grâce à ce fonds, le Ministre de l'Intérieur pourra plus facilement exiger des communes les remboursements nécessaires dans le courant du premier trimestre de l'exercice.

Actuellement un délai de deux ans s'écoule entre le paiement effectué par l'Etat et le remboursement par la commune.

Un commissaire s'étonne que les articles 12 et 14 aient été si facilement adoptés par le Sénat. Il s'agit de rectifier au profit de deux sténo-dactylos le calcul des avantages afférents à la fonction qu'elles ont remplie au Cabinet d'un Ministre et de faire remise de sommes que la Cour des Comptes a déclaré indûment perçues par 13 fonctionnaires temporaires engagés depuis 1933 au Ministère de l'Agriculture.

Un commissaire justifie son étonnement par le fait que le Sénat avait refusé antérieurement l'inscription du crédit d'un franc symbolique inscrit au budget des Affaires Etrangères pour sauvegarder les droits à la pension de fonctionnaires belges détachés temporairement au service de pays étrangers.

Un commissaire craint que les procédures visées aux articles 12 et 14 ne soient un jour invoquées en faveur des fonctionnaires visés à l'article 17. Dans ce dernier cas il s'agit de recrutements de temporaires par le Ministère des Travaux Publics et de la Reconstruction. Ces temporaires doivent mener à bonne fin l'étude sur modèle réduit des ouvrages du barrage d'Inga.

Le Ministre répond que les erreurs du passé ont servi de leçon et que les temporaires dont question à l'article 17 sont engagés dans les liens d'un contrat d'emploi sans contestation ultérieure possible.

de U.S.A. Het gevolg van de Koning bestond uit een zestigtal personen. Voor het transport moest een beroep worden gedaan op de Sabena, daar de Staat niet over voldoende vliegtuigen beschikte om zelf voor dat transport te zorgen.

III. — Artikelsgewijze behandeling.

Uw Commissie betreurt het dat een groot aantal bepalingen in het wetsontwerp voorkomen, die niets uit te staan hebben met het ontwerp.

Artikel 8 wijzigt het tijdstip waarop de Staat ten gunste van zekere gemeenten bepaalde annuïteiten moet betalen welke in de Rijksschuldbegroting voorkomen en tot nog toe per trimestrieel vierde werden gestort; voortaan zullen ze in één enkele aflossing worden betaald.

Waarom kon deze bepaling niet te gelegener tijd in de Rijksschuldbegroting worden opgenomen ?

Artikel 9 breidt de Staatswaarborg uit tot een aanvullende lening ten gunste van het Paleis voor Schone Kunsten. Dit punt is op uitvoerige wijze behandeld in het verslag van Senator Vreven (*Stuk n° 105, blz. 5*).

Bij artikel 10 wordt een speciaal fonds op de begroting voor Orde gevormd onder rubriek 904-3 (titel III, eerste hoofdstuk).

Dank zij dit fonds zullen per jaar die bedragen kunnen worden gehergroepeerd, welke door de Staat van de gemeenten worden teruggevorderd voor de betaling van de gewestelijke gemeenteontvangers.

Deze methode, aldus de Minister, zal meer klaarheid brengen voor de parlementaire controle. Het gaat hier dus slechts over een zuivere transitoverrichting, waarvoor een soort werkkapitaal wordt gevormd. Dank zij dit fonds zal de Minister van Binnenlandse Zaken van de gemeenten gemakkelijker de onontbeerlijke terugbetalingen kunnen eisen in de loop van het eerste kwartaal van het dienstjaar.

Thans verlopen twee jaar tussen de betaling die door de Staat is gedaan en de terugbetaling door de gemeente.

Een lid spreekt er zijn verwondering over uit dat de artikelen 12 en 14 zo gemakkelijk zijn aangenomen door de Senaat. Het betreft een rechtzetting van de berekening der voordelen, verbonden aan het ambt dat twee stenotypisten hebben vervuld in het Kabinet van een Minister, alsmede het doen terugbetalen van bedragen die volgens het Rekenhof ten onrechte zijn uitgekeerd voor 13 tijdelijke ambtenaren, die sedert 1933 bij het Ministerie van Landbouw in dienst zijn.

Het lid grondt zijn verbazing op het feit, dat de Senaat vroeger zijn instemming had geweigerd met het krediet van één symbolische frank, op de begroting van Buitenlandse Zaken uitgetrokken ter vrijwaring van de pensioenrechten van tijdelijk in vreemde landen gedetacheerde Belgische ambtenaren.

Hij vreest dat de in de artikelen 12 en 14 aangewende procedures op zekere dag zullen worden ingeroepen voor de in artikel 17 bedoelde tijdelijke ambtenaren, die door het Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw zijn gerecruteerd om het modelonderzoek van de werken van de Inga-stuw tot een goed einde te brengen.

De Minister antwoordt dat de in het verleden begane vergissingen een les zijn geweest en dat de in artikel 17 bedoelde tijdelijken zullen worden in dienst genomen bij een arbeidsovereenkomst voor bedienden, die verdere betwistingen zal uitsluiten.

Un commissaire regrette l'insertion de l'article 15 qui étend la garantie de l'Etat aux emprunts que la S.N.C.F.B. veut faire émettre par « Eurofima » en vue de financer le programme de « dieselisation ». Pareille demande doit être insérée dans un tout autre projet de loi qui permettrait la discussion de ce programme de « dieselisation ».

Le même commissaire regrette l'insertion de l'article 16 qui déroge à l'article 30 de la loi du 15 mai 1846. Cette disposition permettra de transférer à l'exercice suivant sans décompte vérifié préalablement par la Cour des Comptes les parties de crédit encore nécessaires pour solder les créances. L'arbitraire administratif est à craindre.

Un tableau des crédits reportés annuellement depuis 1950 est annexé au présent rapport (voir annexe 1).

Différents autres articles portent de 750 000 francs à 1 000 000 de francs (et même à 1,5 millions de francs pour certains instituts repris à l'article 21) les paiements sur ordonnances d'avances de fonds consenties aux comptes extraordinaires.

Enfin, un commissaire attire à nouveau l'attention sur l'extension prise par les différents Cabinets ministériels. On en retrouve les traces dans les nombreux crédits supplémentaires sollicités à l'article 2 des différents budgets (traitements et indemnités du personnel du Cabinet du Ministre).

Le Ministre des Finances fait remarquer que son Cabinet ne comporte que six membres pour une administration de vingt-mille personnes.

Ce commissaire demande l'insertion au rapport, sous forme de tableau, de la composition des différents Cabinets ministériels. Il souligne que le mal est ancien (voir annexe 2).

Le tableau comparatif relatif à la composition des cabinets sous la précédente législature et sous l'actuelle, démontre qu'aux deux époques, certaines administrations se voient doublées par le personnel politique.

Outre la charge budgétaire que le détachement d'agents ou l'engagement de tiers représente, il faut noter les effets néfastes que la dualité d'action peut engendrer chez certains fonctionnaires qualifiés qui sont tenus à l'écart et se découragent. Il en résulte une animosité croissante entre personnel politique et personnel administratif dont les Ministres qui se succèdent paraissent ne pas se rendre compte.

Le projet est adopté par 9 voix contre 3.

Le rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. PARISIS.

Le Président,
A. DEQUAE.

Een lid betreurt de invoeging van artikel 15 waardoor de Staatswaarborg wordt uitgebreid tot de leningen welke de N.M.B.S. wil doen uitschrijven door « Eurofima », ten einde het dieseliseringsproject ten uitvoer te leggen. Een dergelijke aanvraag zou in een geheel ander ontwerp van wet moeten worden opgenomen, dat de mogelijkheid zou bieden het programma voor omschakeling op dieseltractie te bespreken.

Hetzelfde lid betreurt de invoeging van artikel 16 waardoor wordt afgeweken van artikel 30 van de wet van 15 mei 1846. Aldus zullen de voor het saldo van de schuldvorderingen nog noodzakelijke kredietoverschotten kunnen worden overgeboekt naar het volgende begrotingsjaar zonder dat de afrekening eerst door het Rekenhof wordt geverifieerd, wat aanleiding kan geven tot administratieve willekeur.

Een tabel met de sedert 1950 jaarlijks overgedragen kredieten is bij dit verslag gevoegd (zie bijlage I).

Verschillende andere artikelen brengen de kredieten voor de uitbetaling op ordonnanties van geldvoorschotten aan de buitengewone rekenplichtigen van 750 000 frank op 1 000 000 frank (en zelfs op 1,5 miljoen frank voor sommige in artikel 21 vermelde instellingen).

Ten slotte vraagt een lid nogmaals de aandacht voor de voortdurende uitbreiding van de diverse ministeriële Kabinetten. De gevolgen daarvan vindt men in de talrijke op artikel 2 van de verschillende begrotingen aangevraagde bijkredieten (jaarwedden en vergoedingen van het personeel van het Kabinet van de Minister).

De Minister van Financiën merkt op dat zijn Kabinet slechts zes ambtenaren telt, voor een administratie waar twintig duizend personen werkzaam zijn.

Het commissielid vraagt dat de samenstelling van de verschillende Kabinetten in de vorm van een tabel in het verslag zou worden opgenomen. Hij wijst erop dat die ontwikkeling niet van recente datum is.

De vergelijkende tabel met betrekking tot de samenstelling van de Kabinetten tijdens de vorige zittingstijd en de huidige toont aan, dat tijdens beide periodes sommige administraties werden gedoubleerd met politiek personeel.

Behalve de begrotingslast welke de detachering van ambtenaren of de recrutering van buitenstaanders betekent, kan dergelijke dualiteit in het bestuur nog andere nadelige consequenties hebben. Sommige bevoegde ambtenaren worden opzij geschoven en geraken ontmoedigd, wat tussen politiek en administratief personeel een toenemende animositeit schept, waarvan de elkaar opvolgende ministers zich geen rekenschap schijnen te geven.

Het ontwerp wordt met 9 tegen 3 stemmen aangenomen. Dit verslag wordt met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. PARISIS.

De Voorzitter,
A. DEQUAE.

ANNEXE 1.

BIJLAGE 1.

Budget ordinaire :
crédits reportés suivant l'article 30 de la loi du 15 mai 1846.

(En milliers de francs.)

Gewone begroting: kredieten,
overeenkomstig artikel 30 van de wet van 15 mei 1846 overgedragen.

(In duizenden frank.)

Départements — Departementen	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
Premier Ministre. — Eerste-Minister ...	—	76	—	—	—	—	—	—	—	106
Justice. — Justitie ...	2 695	1 899	3 122	2 149	1 844	2 400	4 604	6 008	6 048	9 401
Intérieur. — Binnenlandse Zaken ...	3 959	—	285 168	339 556	298 489	253 116	117 261	341 531	219 153	246 173
Affaires Etrangères. — Buitenlandse Zaken ...	—	—	168	441	291	189	2 004	3 853	1 855	1 162
Gendarmerie. — Rijkswacht ...	6 771	9 668	6 285	11 561	12 095	—	15 093	15 052	8 611	11 030
Congo Belge et Ruanda-Urundi. — Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi ...	—	—	130	—	91	240	57	—	—	2 610
Agriculture. — Landbouw ...	4 334	1 751	3 014	2 799	6 340	7 081	14 542	40 092	38 591	10 947
Affaires Economiques. — Economische Zaken ...	—	225	6 307	1 065	10 563	9 535	20 308	25 523	27 960	32 438
Classes Moyennes. — Middenstand ...	—	—	—	—	—	—	265	3 686	1 355	843
Communications. — Verkeerswezen ...	1 355 986	10 130	33 079	14 743	16 559	25 012	40 965	53 043	63 539	95 587
Travaux Publics. — Openbare Werken.	429 879	416 252	697 571	471 227	866 777	715 176	454 924	575 841	402 155	416 119
Travail. — Arbeid ...	200	349	1 753	1 555	636	532	970	2 909	2 168	1 617
Prévoyance Sociale. — Sociale Voorzorg ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6 102
Instruction Publique. — Openbaar Onderwijs ...	18 245	96 739	79 411	41 324	34 793	26 384	43 473	75 018	80 888	973 007
Santé Publique. — Volksgezondheid ...	11 309	9 196	8 990	5 644	18 019	12 111	5 599	3 272	5 788	4 693
Finances. — Financiën ...	9 835	—	24 806	13 573	11 187	11 146	100 068	29 258	20 752	71 087
Administration générale et Pensions. — Algemeen Bestuur en Pensioenen ...	—	627 040	—	—	—	—	—	—	—	—
Reconstruction. — Wederopbouw ...	1 556	1 282	350	—	—	—	—	—	—	—
Total. — Totaal.	1 844 769	1 174 608	1 149 154	905 637	1 277 684	1 062 922	964 695	1 175 086	878 863	1 882 922
Défense Nationale. — Landsverdediging.	602 212	837 905	1 424 104	1 608 691	2 523 820	2 425 850	4 533 278	6 885 439	3 212 963	3 013 464
Total général. — Algemeen totaal.	2 446 981	2 012 513	2 573 258	2 514 328	3 801 504	3 488 772	5 497 973	8 060 525	4 091 826	4 896 386

ANNEXE 2.

CABINETS MINISTÉRIELS.

Il est alloué aux membres des Cabinets qui ne sont pas agents de l'Etat, une indemnité tenant lieu de traitement fixée dans les limites suivantes :

Chef de Cabinet	256 000 à 316 000 F
Chef de Cabinet adjoint	170 000 à 266 000 F
Secrétaire	114 000 à 198 000 F
Attaché	
Secrétaire particulier	

Il est accordé aux agents de l'Etat détachés dans les Cabinets ministériels une indemnité de Cabinet qui ne peut dépasser les taux annuels suivants :

Chef de Cabinet	57 600 F
Chef de Cabinet adjoint	43 200 F
Secrétaire	28 800 F
Attaché	21 600 F
Secrétaire particulier	
Personnel subalterne (3 dernières catégories)	12 960 F

Les membres des Cabinets ministériels bénéficient des allocations familiales, de l'allocation de naissance, de l'allocation de la mère au foyer, de l'allocation de foyer ou de résidence, du pécule de vacances, aux taux et aux conditions prévus pour le personnel des Ministères.

Les indemnités tenant lieu de traitement sont soumises au régime de mobilité (index) applicable aux traitements du personnel des Ministères.

Le supplément d'indemnité (indemnité de Cabinet) n'est pas soumis à ce régime (arrêté royal du 6 mars 1954).

L'effectif du personnel subalterne du Cabinet, affecté à la traduction, aux archives et à l'expédition comprend des personnes appartenant aux trois dernières catégories d'agents de l'Etat (sous-chef de bureau, rédacteur, commis, sténo, dactylo, huissier, conducteur d'auto, téléphoniste et veilleur de nuit).

(Les membres de ce personnel, non agents de l'Etat, bénéficient d'une indemnité tenant lieu de traitement fixée dans les limites du traitement minimum et du traitement maximum de l'échelle attachée, en régime organique, au grade des Ministères correspondant à la fonction exercée, augmentée d'un supplément d'indemnité qui ne peut dépasser 12 960 francs).

BIJLAGE 2.

MINISTÉRIËLE KABINETTEN.

Aan de personeelsleden van de Kabinetten, die geen lid van het Rijkspersoneel zijn, wordt als wedde een vergoeding toegekend welke binnen de volgende perken is vastgesteld :

Kabinetschef	256 000 tot 316 000 F
Adjunct-Kabinetschef	170 000 tot 266 000 F
Secretaris	114 000 tot 198 000 F
Attaché	
Privé-secretaris	

De bij de Ministeriële Kabinetten gedetacheerde leden van het Rijkspersoneel genieten een kabinetsvergoeding die niet hoger mag zijn dan de volgende jaarlijkse bedragen :

Kabinetschef	57 600 F
Adjunct-Kabinetschef	43 200 F
Secretaris	28 800 F
Attaché	21 600 F
Privé-secretaris	
Lager personeel (3 laatste categorieën)	12 960 F

De personeelsleden van de Kabinetten genieten kinderbijslag, geboortetoelagen, de vergoeding voor de moeder thuis, de haard- of standplaatsvergoeding en het vacantiégeld, volgens de bedragen en onder de voorwaarden die voor het personeel des Ministeries zijn bepaald.

De als wedde uitbetaalde vergoedingen vallen onder de gelding van de mobiliteit (indexcijfer), die van toepassing is op de wedden van het personeel der Ministeries.

De toeslag (Kabinetsvergoeding) komt daar niet voor in aanmerking (koninklijk besluit van 6 maart 1954).

Het lagere Kabinetspersoneel, dat aangesteld is voor vertaling, archief en expeditie, bestaat uit personen van de drie laagste categorieën van het Rijkspersoneel (onderbureaucheef, redacteur, klerk, stenograaf, typiste, kamerbewaarder, autobestuurder, telefonist en nachtwaker).

(De leden van dit personeel die geen lid van het Rijkspersoneel zijn, genieten als wedde een vergoeding, vastgesteld binnen de perken van de minimum- en de maximumwedde in de schaal die in het organieke kader is verbonden aan de graad in de ministeries, welke overeenstemt met het uitgeoefende ambt, plus een toeslag van maximum 12 960 frank.)

EFFECTIFS DES CABINETS MINISTÉRIELS.

Effectif autorisé : 5 (art. 3 de l'arrêté royal du 20 juin 1946) sauf pour :

Premier Ministre :

Affaires générales : 5;

Coordination économique : 4;

+ des chargés de mission, des conseillers et des attachés jugés nécessaires (arrêté royal du 15 mai 1957).

Instruction Publique :

11 à partir du 6 novembre 1958 (arrêté royal du 22 janvier 1959).

PERSONEELSBEZETTING
VAN DE MINISTERIELE KABINETTEN.

Toegelaten aantal personeelsleden : 5 (art. 3 van het koninklijk besluit van 20 juni 1946) behalve voor :

Eerste-Minister :

Algemene Zaken : 5;

Economische Coördinatie : 4;

+ de onontbeerlijk geachte zendingsgelastigden, adviseurs en attachés (koninklijk besluit van 15 mei 1957).

Openbaar Onderwijs :

11 met ingang van 6 november 1958 (koninklijk besluit van 22 januari 1959).

	Chef de Cabinet — Kabinets- chef	Chef de Cabinet adjoint — Adjunkt- kabinets- chef	Secrétaire de Cabinet — Kabinets- secretaris	Secrétaire particulier — Privé- secretaris	Attaché — Attaché	Total — Totaal	Chargé de mission ou conseiller — Zending- sgelastigde of adviseur	Personnel subalterne — Lager personeel — Non limité — Niet beperkt
Premier Ministre : — <i>Eerste-Minis- ter :</i>								
Affaires générales : — <i>Algemene zaken :</i>								
1957	1	1	1	1	6	10	5	19
1959	1	1	1	—	7	10	3	en/in 1957
Coordination économique : — <i>Eco- nomische coördinatie :</i>								
1957	1	1	1	—	2	5	5	— 34
1959	1	1	—	—	4	6	5	en/in 1959
Justice : — <i>Justitie :</i>								
1957	1	—	1	1	2	5	2	20
1959	1	1	1	1	4	8	1	20
Intérieur : — <i>Binnenlandse Zaken :</i>								
1957	1	1	1	1	1	5	1	22
1959	1	1	1	1	2	6	1	29
Agriculture : — <i>Landbouw :</i>								
1957	1	—	1	1	4	7	—	16
1959	1	1	1	1	2	6	2	17
Affaires Economiques : — <i>Econo- mische Zaken :</i>								
1957	1	1	1	1	2	6	2	29
1959	1	1	1	1	1	5	3	30
Classes Moyennes : — <i>Midden- stand :</i>								
1957	1	1	1	1	1	5	1	30
1959	1	1	1	1	3	7	1	38
Travail et Prévoyance Sociale : — <i>Arbeid en Sociale Voorzorg :</i>								
1957	1	1	1	—	2	5	1	32
(¹) 1959								
Prévoyance Sociale : — <i>Sociale Voorzorg :</i>								
1959	1	1	1	1	1	5	3	34
Finances : — <i>Financiën :</i>								
1957	1	1	1	1	1	5	—	30
1959	1	1	1	1	1	5	1	18
Communications : — <i>Verkeerswe- zen :</i>								
1957	1	1	1	1	—	4	3	30
1959	1	1	1	1	—	4	3	34
Vice-présidence du conseil : — <i>Ondervoorzittersraad :</i>								
1959	1	—	1	1	2	5	2	16

(¹) Département scindé : 1° Travail; 2° Prévoyance Sociale.

(¹) Gesplitst Departement : 1° Arbeid; 2° Sociale Voorzorg.

	Chef de Cabinet — <i>Kabinets- chef</i>	Chef de Cabinet adjoint — <i>Adjunkt- kabinets- chef</i>	Secrétaire de Cabinet — <i>Kabinets- secretaris</i>	Secrétaire particulier — <i>Privé- secretaris</i>	Attaché — <i>Attaché</i>	Total — <i>Totaal</i>	Chargé de mission ou conseiller — <i>Zendings- gelastigde of adviseur</i>	Personnel subalterne — <i>Lager personeel</i> Non limité — <i>Niet beperkt</i>
Affaires Culturelles : — <i>Culturele Zaken</i> :								
1959	1	—	1	—	3	5	2	22
Travail : — <i>Arbeid</i> :								
1959	1	1	1	1	3	7	2	32
Instruction Publique : — <i>Openbaar Onderwijs</i> :								
1957	1	1	1	1	3	7	1	39
1959	1	1	1	1	5	9	2	61
Affaires Etrangères : — <i>Buitenlandse Zaken</i> :								
1957	1	1	1	1	1	5	—	19
1959	1	1	1	—	1	4	2	19
Commerce Extérieur : — <i>Buitenlandse Handel</i> :								
1957	1	—	1	1	—	3	2	11
1959	1	—	1	1	1	4	1	19
Santé Publique : — <i>Volksgezondheid</i> :								
1957	1	1	1	—	3	6	5	34
1959	1	1	1	1	4	8	—	37
Travaux Publics et Reconstruction : — <i>Openbare Werken en Wederopbouw</i> :								
1957	1	1	1	1	3	7	2	47
1959	1	1	1	1	4	8	1	47
Congo Belge et Ruanda-Urundi : — <i>Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi</i> :								
1957	1	1	1	1	1	5	—	16
1959	1	1	1	1	4	8	1	15

ANNEXE 3.

BIJLAGE 3.

QUESTIONS ET RÉPONSES.

QUESTION.

Ministère de la Justice.

Section I, chapitre I, § 1, art. 3.

Réductions :

Art. 3-1 : 929 000 (Administration centrale).

Art. 3-3 : 885 000 (Office de la Protection de l'Enfance).

Quelle est la justification de ces réductions ?

RÉPONSE.

Sont à l'origine des réductions de crédit, le nombre de places vacantes dans le cadre de ces deux administrations. Les causes de cette situation sont les suivantes :

1° les vacances par suite de décès ou de départ prématuré;

2° les évaluations du budget de l'exercice 1959 sont établies sur base de l'effectif réel du 30 avril 1958;

3° les nombreuses formalités à remplir et les divers avis à solliciter ne permettent pas de pourvoir aux remplacements dans un court laps de temps.

QUESTION.

Ministère des Affaires Economiques.

Chapitre II, art. 20-14. Subvention, politique d'investissement : augmentation de 40 millions de francs.

Comment ont été répartis le crédit primitif de 125 millions de francs et maintenant celui de 40 millions de francs ?

1° dans quelles régions ?

2° pour quels investissements ?

RÉPONSE.

Il n'est pas possible de dire exactement comment le montant de 165 millions de francs a été utilisé en raison du fait qu'une partie des dépenses de bonification d'intérêt des années antérieures a dû être imputée sur le budget 1959.

Il est bien possible d'examiner comment se répartissent par provinces et par secteurs les investissements qui ont bénéficié d'une subvention à charge du budget des Affaires Economiques. Les tableaux ci-annexés donnent ces chiffres.

Crédits totaux accordés en 1959.

(Loi du 7 août 1953 + loi du 10 juillet 1957 + lois des 17 et 18 juillet 1959.)

(A l'intervention du Ministère des Affaires Economiques.)

Répartition par secteur.

	En milliers de francs
Métallurgie	1 386 925
Fabrication métallique	921 374
Industrie chimique	587 382
Industrie textile	603 157
Industrie alimentaire	363 571
Industries diverses	473 871
Autres	110 525
Total	4 446 805

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

VRAAG.

Ministerie van Justitie.

Sectie I, hoofdstuk I, § 1, art. 3.

Verminderings :

Art. 3-1 : 929 000 (Hoofdbestuur).

Art. 3-3 : 885 000 (Kinderbescherming).

Welk is de uitleg van deze verminderingen ?

ANTWOORD.

De oorsprong van de kredietverminderingen ligt in de vele openstaande plaatsen die in het kader van beide besturen voorkomen. De oorzaken van deze toestand zijn de volgende :

1° vele plaatsen komen vrij ingevolge vroegtijdig vertrek of sterfgeval;

2° de begrotingsramingen voor het dienstjaar 1959 werden opge maakt op basis van het werkelijk effectief op 30 april 1958;

3° de vele te vervullen formaliteiten en de verschillende adviezen die moeten ingewonnen worden laten niet toe in een kort tijdsbestek in de vervangingen te voorzien.

VRAAG.

Ministerie van Economische Zaken.

Hoofdstuk II, art. 20-14. Toelage, investeringspolitiek : verhoging van 40 miljoen frank.

Hoe werd het oorspronkelijk krediet van 125 miljoen frank en nu van 40 miljoen frank verdeeld ?

1° in welke streken ?

2° voor welke investeringen ?

ANTWOORD.

Het is onmogelijk precies te zeggen hoe het bedrag van 165 miljoen frank werd gebruikt daar een deel der uitgaven betreffende rentetoeslagen van de vorige jaren op de begroting van 1959 moest aangerekend worden.

Het is wel mogelijk na te zien hoe de investeringen die geprofiteerd hebben van een toelage ten laste van het budget van het Ministerie van Economische Zaken verdeeld zijn per provincie en per sector. De hier bijgevoegde tabellen geven deze cijfers.

Totale kredieten 1959.

(Wet van 7 augustus 1953 + wet van 10 juli 1957 + wet van 17 en 18 juli 1959.)

(Door bemiddeling van het Ministerie van Economische Zaken.)

Verdeling per sector.

	In duizenden frank
Metaalnijverheid	1 386 925
Metaalverwerkende nijverheid	921 374
Chemische nijverheid	587 382
Textielnijverheid	603 157
Voedingsnijverheid	363 571
Diverse nijverheden	473 871
Andere	110 525
Totaal	4 446 805

Crédits totaux accordés en 1959.

(Loi du 7 août 1953 + loi du 10 juillet 1957 + lois des 17 et 18 juillet 1959.)

(A l'intervention du Ministère des Affaires Economiques.)

Répartition par province.

	En milliers de francs
Province d'Anvers	912 656
Flandre Occidentale	536 306
Flandre Orientale	585 984
Limbourg	47 947
Hainaut	1 214 831
Liège	655 510
Luxembourg	1 500
Namur	66 189
Brabant	425 882
Total	4 446 805

QUESTION.*Ministère des Travaux Publics.*

A quels travaux ont été dépensés les 4 millions de francs pour les palais royaux (art. 26-3) ?

RÉPONSE.

Comme le Ministre des Finances l'a déclaré en Commission, il s'agit ici de travaux de gros entretien qui tombent à charge du propriétaire, en l'occurrence l'Etat.

QUESTION.*Ministère de la Santé Publique et de la Famille.*

Art. 21-1b : Dépenses en faveur des bénéficiaires, etc. (Œuvre nationale de l'Enfance).

Réduction de 9 000 000 de francs.

Quelles interventions ont été supprimées ou réduites ?

RÉPONSE.

Aucune intervention pour l'exercice 1959 n'a été supprimée ou réduite par l'Œuvre nationale de l'Enfance. Celle-ci s'est simplement conformée aux instructions de la circulaire du 23 avril 1959, émanant du Premier Ministre et du Ministre des Finances.

Le recrutement de personnel a cependant été arrêté et l'agrément de nouvelles Œuvres a été suspendue, exception faite pour l'agrément de nouvelles œuvres de vacances : cures de jour, centres de vacances, camps de vacances.

QUESTION.*Pensions.*

A. — Finances.

Quelle est l'explication de la réduction de 6 millions de francs à l'article 104 (Pensions de guerre) ?

RÉPONSE.

Cette diminution provient du fait que le nombre de demandes de pension de veuve ne sera pas aussi grand que prévu.

QUESTION.*Pensions.*

B. — Prévoyance sociale.

Explication de la réduction de 5 millions de francs sur les pensions des ouvriers mineurs (art. 107).

RÉPONSE.

La réduction s'appuie sur les éléments comptables déjà connus pour 1959.

Totale kredieten 1959.

(Wet van 7 augustus 1953 + wet van 10 juli 1957 + wet van 17 en 18 juli 1959.)

(Door bemiddeling van het Ministerie van Economische Zaken.)

Verdeling per provincie.

	In duizenden frank
Provincie Antwerpen	912 656
West-Vlaanderen	536 306
Oost-Vlaanderen	585 984
Limburg	47 947
Henegouwen	1 214 831
Luik	655 510
Luxemburg	1 500
Namen	66 189
Brabant	425 882
Totaal	4 446 805

VRAAG.*Ministerie van Openbare Werken.*

Aan welke werken werden de 4 miljoen frank uitgegeven voor de koninklijke paleizen (art. 26-3) ?

ANTWOORD.

Zoals de Minister van Financiën in de Commissie geantwoord heeft gaat het hier om werken van groot onderhoud die ten laste vallen van de eigenaar, in casu de Staat.

VRAAG.*Ministerie van Volksgezondheid en Gezin.*

Art. 21-1b : Uitgaven ten voordele van de begunstigden, enz. (Nationaal Werk voor Kinderwelzijn).

Vermindering met 9 000 000 frank.

Welke tussenkomsten werden afgeschaft of verminderd ?

ANTWOORD.

Het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn heeft voor het dienstjaar 1959 geen enkele tussenkomst afgeschaft of verminderd, doch heeft zich gehouden aan de instructies van de omzendbrief van 23 april 1959, uitgaande van de Eerste-Minister en de Minister van Financiën.

De aanwerving van personeel werd nochtans stopgezet en de erkenning van nieuwe werken werd geschorst, uitgenomen de erkenning van nieuwe vacantiwerken : dagkuren, vacantiecentra en kampen.

VRAAG.*Pensioenen.*

A. — Financiën.

Wat is de uitleg voor de vermindering van 6 miljoen frank op artikel 104 (Oorlogspensioenen) ?

ANTWOORD.

Deze vermindering spruit voort uit het feit dat het aantal aanvragen om een weduwepensioen lager zal liggen dan oorspronkelijk voorzien werd.

VRAAG.*Pensioenen.*

B. — Sociale Voorzorg.

Uitleg over de vermindering van 5 miljoen frank op de mijnwerkerspensioenen (art. 107).

ANTWOORD.

De vermindering steunt op de reeds gekende rekenkundige gegevens voor 1959.

QUESTION.*Ministère de la Défense Nationale.*

Il est demandé des explications plus détaillées sur la majoration de 295 925 000 francs au § 1 de la Défense Nationale, vu l'importance de cette augmentation.

RÉPONSE.

La majeure partie de cette augmentation se trouve à l'article 3-2 « Force terrestre ». La majoration à ce littéra s'élevait, à l'origine, à 277 569 000 francs. Elle résultait du recrutement de volontaires temporaires, de la restructuration des traitements des militaires en dessous du rang d'officier et de la hausse de l'index.

Une adaptation ultérieure de ces crédits a toutefois permis d'apporter une réduction de 49 000 000 de francs, ce qui ramène le crédit supplémentaire au montant actuel de 228 569 000 francs.

Pour les autres majorations, il est référé à la justification fournie aux pages 178 à 180, du document n° 32 du Sénat, session 1959-1960.

QUESTION.*Ministère de la Prévoyance Sociale.*

Comment se justifie la majoration du crédit de 770 000 francs pour les services extérieurs du Ministère de la Prévoyance Sociale, de 350 000 francs ?

RÉPONSE.

La mise en application de l'arrêté royal du 17 juillet 1959 portant fixation du cadre organique du Ministère de la Prévoyance Sociale (*Moniteur belge* du 21 juillet 1959) et le rythme des dépenses enregistrées au cours des trois premiers trimestres de l'année 1959, font apparaître une insuffisance qui peut être supputée à 350 000 francs. Le crédit initial doit être majoré à due concurrence.

QUESTION.*Ministère de la Santé Publique et de Famille.*

Les dépenses d'administration générale — chapitre I, § 1, articles 3 à 7 — subissent une diminution de 6,624 millions de francs. Des services ont-ils été supprimés ?

RÉPONSE.

La vacance de certains emplois à l'article 3, l'application tardive de certaines dispositions réglementaires pour des services déterminés et la réglementation de l'octroi de l'allocation pour exercice de fonctions supérieures ont permis la réalisation de cette réduction.

Une explication plus détaillée est fournie aux pages 296 et 297 du document n° 32 du Sénat, session 1959-1960.

QUESTION.*Ministère de la Santé Publique et de Famille.*

Les dépenses de matériel sont réduites de 3 768 000 francs.

Plus d'explications sont demandées sur cette réduction.

RÉPONSE.

La nouvelle *Pharmacopée* ne sera pas imprimée en 1959 et l'acquisition de fournitures de bureau sera limitée par mesure de compression (— 1 793 000 francs); l'achat en premier équipement pour les services extérieurs subit, d'autre part, une réduction de 1 200 000 francs.

Le document n° 32 précité donne, aux pages 297 à 299, de plus amples explications au sujet des réductions proposées.

VRAAG.*Ministerie van Landsverdediging.*

Er wordt meer uitleg gevraagd over de verhoging met 295 925 000 frank voor § 1 Landsverdediging, gelet op de belangrijkheid van deze vermeerdering.

ANTWOORD.

Het belangrijkste gedeelte van deze verhoging bestaat uit de kredietverhoging op artikel 3-2 « Landmacht » die oorspronkelijk 277 569 000 frank beliep. Deze verhoging sproot hoofdzakelijk voort uit de aanwerving van tijdelijke vrijwilligers, de structuurverandering van de wedden van de militairen beneden de rang van officier en de stijging van het indexcijfer.

Een verdere aanpassing van deze kredieten liet evenwel een vermindering toe van 49 000 000 frank waardoor het bijkrediet op het huidig bedrag van 228 569 000 frank kan teruggebracht worden.

Voor de andere verhogingen wordt verwezen naar de verantwoording gegeven op bladzijden 178 tot 180, van het document n° 32 van de Senaat, zitting 1959-1960.

VRAAG.*Ministerie van Sociale Voorzorg.*

Hoe wordt de opvoering van het krediet van 770 000 frank voor de buitendiensten van het Ministerie van Sociale Voorzorg met 350 000 frank verantwoord ?

ANTWOORD.

De toepassing van het koninklijk besluit van 17 juli 1959 houdende vaststelling van het organiek kader van het Ministerie van Sociale Voorzorg (*Belgisch Staatsblad* van 21 juli 1959) en het ritme van de uitgaven geboekt in de loop van de eerste drie kwartalen van het dienstjaar 1959 wijzen op een krediettekort dat op 350 000 frank kan geschat worden. Het initiaal krediet moet dienvolgens met dit bedrag verhoogd worden.

VRAAG.*Ministerie van Volksgezondheid en Gezin.*

De uitgaven van algemeen bestuur — hoofdstuk I, § 1, artikels 3 tot 7, boeken een vermindering van 6,624 miljoen frank. Zijn er diensten afgeschaft ?

ANTWOORD.

Het openstaan van sommige ambten op artikel 3, de laattijdige inwerkingtreding van sommige reglementaire bepalingen van de toekenning van toelagen voor de uitoefening van hogere functies maakten deze vermindering mogelijk.

Meer uitleg wordt verstrekt op bladzijden 296 en 297 van het document n° 32 van de Senaat, zitting 1959-1960.

VRAAG.*Ministerie van Volksgezondheid en Gezin.*

Uitgaven voor materiële behoeften, worden met 3 768 000 frank verminderd.

Meer uitleg hierover wordt gevraagd.

ANTWOORD.

De nieuwe *Pharmacopée* zal niet worden gedrukt in 1959 en de aankoop van bureaubenodigdheden zal ingevolge de budgettaire inkringing worden geremd (— 1 793 000 frank) evenals de aankopen voor eerste uitrusting der buitendiensten (— 1 200 000 frank).

Verdere uitleg vindt het geacht lid in bovengemeld document n° 32, bladzijden 297 tot 299.